

Sygn. I Co 9/20

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Łukasz Rodatus

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Żygala

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2020 r. w Przemyślu

na posiedzeniu niejawnym sprawy

sprawy z wniosku **S. K.**

z udziałem **Centrum (...) w J.**

o udzielenie zabezpieczenia

p o s t a n a w i a:

1. Zwolnić wnioskodawcę z kosztów sądowych w postaci opłaty od wniosku.
2. Oddalić wniosek o udzielenie zabezpieczenia.

SSO Łukasz Rodatus

UZASADNIENIE

postanowienia Sądu Okręgowego w Przemyślu

z dnia 6 lutego 2020 r. sygn. akt I Co 9/20

Wnioskodawca S. K. w dniu 30 stycznia 2020 r. wniósł o:

- udzielenie zabezpieczenia roszczenia składającego się z kwoty 100.000 zł z tytułu zadośćuczynienia; kwoty 44.432,53 zł tytułem odszkodowania oraz kwoty 4.000 zł płatnej miesięcznie z tytułu renty,

- zwolnienie od kosztów sądowych – opłaty od wniosku o zabezpieczenie w całości z uwagi na złą sytuację materialną oraz zdrowotną w związku ze znacznym uszczerbkiem na zdrowiu i prowadzoną aktualnie kosztowną rehabilitacją,

- wyznaczenie dwutygodniowego terminu do wniesienia pozwu przeciwko **Centrum (...) w J.**

W uzasadnieniu przedmiotowego wniosku **S. K.** przedstawił przebieg zdarzeń związanych z hospitalizacją w **Centrum (...) w J.**, która trwała w dniach 2 – 4 lutego 2019 r. Następnie wnioskodawca został przetransportowany do Klinicznego Szpitala Wojewódzkiego Nr (...) **J. K.** w **R.** gdzie wdrożono leczenie operacyjne. Przebieg procesu leczenia został wykazany załączoną do wniosku dokumentacją medyczną. Wnioskodawca oprócz kosztów leczenia poniósł także wydatki związane z przystosowaniem do jego potrzeb łazienki oraz innych pomieszczeń, w tym przez montaż drabinki do ćwiczeń oraz uprząży do pionizacji. Za obecny stan zdrowia **S. K.** obwinia **Centrum (...) w J.** gdzie w wyniku wdrożenia niewłaściwej metody leczenia polegającej na założeniu „wysokiej sznurówki z podpaszkami” został sparaliżowany, nie porusza się samodzielnie, nie wstaje z łóżka, potrzebuje rehabilitacji. Dodatkowo we wniosku

naprowadzono, że wnioskodawca wymaga pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego i wsparcia w samodzielnej egzystencji.

Dowód: wniosek z dnia 30.01.2020 r. o udzielenie zabezpieczenia wraz z uzasadnieniem i załącznikami, k. 3-177.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. z dnia 26 kwietnia 2019 r., Dz.U. z 2019 r., poz. 785 z późn. zm.) wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia pieniężnego złożony w niniejszej sprawie podlega opłacie w wysokości 2.406 zł, która stanowi czwartą część opłaty należnej od pozwu o to roszczenie. Sąd uznał, że sytuacja majątkowa S. K. jest trudna i uzasadnia zwolnienie od opłaty od wniosku. Sąd uznał również, że uiszczenie przez wnioskodawcę kosztów sądowych w niniejszej sprawie narazi go na uszczerbek w kosztach ponoszonych na utrzymanie konieczne siebie i rodziny. Tym samym Sąd a quo uwzględnił w całości wniosek zawarty w pkt II petitum przedmiotowego wniosku z dnia 30.01.2020 r. o udzielenie zabezpieczenia.

Sąd oddalił wniosek o udzielenie zabezpieczenia stając na stanowisku, że S. K. nie uprawdopodobnił roszczenia. Problematyka uprawdopodobnienia roszczenia na potrzeby postępowania zabezpieczającego wywołuje w praktyce sądowej rozbieżności ocen, z uwagi na niejednorodną wykładnię samego pojęcia uprawdopodobnienia. Jakkolwiek Sąd Okręgowy podziela pogląd wnioskodawcy, że uprawdopodobnienie to mniej niż ścisłe udowodnienie, nie mniej jednak Sąd stoi na stanowisku, że same twierdzenia uprawnionego są niewystarczające dla przyjęcia wypełnienia przesłanki uprawdopodobnienia. W ocenie Sądu dla uprawdopodobnienia roszczenia, którego dochodzić zamierza wnioskodawca, konieczne było wzbudzenie w sędzię poczucia wysokiego prawdopodobieństwa, że powództwo zostanie uwzględnione. Nie stanowi uprawdopodobnienia roszczenia samo tylko przedstawienie twierdzeń wskazujących na jego istnienie. Konieczne jest poparcie tych twierdzeń środkami dowodowymi lub quasi-dowodowymi.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w postanowieniu z dnia 24 lutego 2014 r. ze względu na specyfikę postępowania zabezpieczającego jako przyspieszonego, odformalizowanego postępowania, przyjmuje się, że uprawdopodobnienie nie wymaga niepodważalnych dowodów istnienia roszczenia, jednak nie oznacza to, że każde twierdzenie uprawnionego o istnieniu roszczenia stanowi jego uprawdopodobnienie. Twierdzenie o istnieniu roszczenia mającego podlegać zabezpieczeniu musi być poparte źródłami. (sygn. I ACz 283/14, Lex 1469495, podobnie SA w Poznaniu post. z dnia 17.07.2013 r., sygn. I ACz 1182/13, Lex 1342337). Jak słusznie zauważył Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, a Sąd Okręgowy w całości ten pogląd podziela, przepis art. 730¹ § 1 k.p.c. wymienia dwie przesłanki udzielenia zabezpieczenia, a mianowicie istnienie roszczenia oraz istnienie interesu prawnego w zabezpieczeniu, przy czym obie te przesłanki powinny być uprawdopodobnione. Uprawdopodobnienie roszczenia przez wnioskodawcę oznacza przytoczenie takich okoliczności, z których będzie wynikać, że roszczenie mu przysługuje, a okoliczności te będą przez niego uprawdopodobnione. Można zatem powiedzieć, że przesłanka ta będzie spełniona, jeśli wnioskodawca przedstawi materiał, niekoniecznie spełniający wymogi stawiane przez przepisy o postępowaniu dowodowym, z którego można jednak wywieść ze znacznym stopniem prawdopodobieństwa, że roszczenie rzeczywiście istnieje. (tak post. z dnia 27.12.2013 r., sygn. I ACz 984/13, Lex 1430748; podobnie ten sam Sąd w post. z dnia 18.09.2012 r., sygn. I ACz 559/12, Lex 1223409; a także np. SO w Gliwicach w post. z dnia 4.06.2010 r., sygn. X GC 104/10, Lex 585090). Podkreślić także wymaga, iż uprawniony powinien przytoczyć takie okoliczności, z których wynika, że roszczenie mu przysługuje, a nadto okoliczności te winien uprawdopodobnić za pomocą wszelkich niesformalizowanych środków, takich jak dokumenty, pisemne oświadczenia osób trzecich etc.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż wnioskodawca choruje od kilkunastu lat na zeszywniające zapalenie stawów kręgosłupa zwane również chorobą B.. W dniu 1 lutego 2019 r. doznał urazu kręgosłupa upadając na chodniku na plecy. Będąc w domu, w dniu 2 lutego 2019 r. przy wstawaniu z łóżka poczuł mocne chrupnięcie kręgosłupa w okolicy odcinka Th 10 oraz stracił przytomność w toalecie. W dniu 2 lutego 2019 r. wnioskodawca został przyjęty początkowo ma izbę przyjęć Centrum (...) w J.. Tego samego dnia w pracowni tomografii komputerowej i rezonansu magnetycznego w P. wykonano badanie TK kręgosłupa piersiowego.

Wynik tego badania wskazywał, między innymi, na poziome złamanie na wysokości dolnej płytki granicznej trzonu kręgu Th 8. Z takim rozpoznaniem pacjenta przyjęto na oddział chirurgii urazowo-ortopedycznej Centrum (...) w J.. W dniu 4 lutego 2019 r. założono wnioskodawcy gorset ortopedyczny „wysoka sznurówka” i podjęto próbę pionizacji, która nie została zakończona, gdyż po opuszczeniu nóg pacjent zgłosił ból, po czym próbę tą przerwano.

(historia choroby, k. 21-22; opis badania, k. 23, karta rehabilitacji pacjentów(...), k. 25-25/1, przyjęcia na oddział 39-40/1).

We przedmiotowym wniosku S. K. naprowadza, że na pionizację nie wyraził zgody, a założenie gorsetu zostało wykonane w sposób nieprawidłowy (co miało doprowadzić do uszkodzenia kręgosłupa i wystąpienia paraliżu) i przy jego głośnych protestach słyszanych przez personel medyczny oraz innych pacjentów. Tym niemniej w materiale dowodowym załączonym do wniosku o zabezpieczenie z dnia 30 stycznia 2020 r. brak choćby substratu dowodu w postaci np. oświadczeń pacjentów z tej samej sali chorych, które uprawdopodobniałyby wersję zdarzeń opisanych we wniosku o zabezpieczenie. Co więcej już przy przyjęciu na izbę przyjęć Centrum (...) w J. w dniu 2 lutego 2019 r. umieszczono wpis, że S. K. nie jest w stanie poruszać się samodzielnie z powodu bólu. Z kolei z wpisów w indywidualnej karcie procesu pielęgnowania wynika, między innymi, że: 3.02.2019 r., godz. 15:12 chory (...) stale pozostaje w łóżku, ból uniemożliwia ruch, wymaga wzmożonej pomocy w czynnościach higienicznych; 4.02.2019 r., godz. 04:24 pacjent leżący, wymaga pomocy podczas wykonywania czynności higienicznych. W godzinach południowych w dniu 4 lutego 2019 r. w trakcie pobytu w Centrum (...) w J. u wnioskodawcy wystąpiły objawy niedowładu i parestezji kończyn dolnych.

(karta pacjenta izby przyjęć, k. 32-33; indywidualna karta procesu pielęgnowania, k. 60-61/1; karta informacyjna z leczenia szpitalnego, k. 67-67/1)

W konsekwencji Sąd uznał, że w realiach przedmiotowej sprawy występują co najmniej dwie równoważne i prawdopodobne przyczyny wystąpienia u S. K. niedowładu kończyn dolnych. Pierwsza to postępujący niedowład będący następstwem upadku i złamania kręgosłupa w odcinku Th 8 dnia 1 lutego 2019 r., a druga to okoliczności związane z nieumiejętnym założeniem gorsetu ortopedycznego w dniu 4 lutego 2019 r. w trakcie pobytu w Centrum (...) w J..

Dla ustalenia, czy roszczenie podlegające zabezpieczeniu jest prawdopodobne konieczne jest dokonanie wstępnej jego oceny z punktu widzenia wchodzących w grę przepisów prawa materialnego w niniejszym przypadku regulujących odpowiedzialność przysługującą pozwanemu w oparciu o reżim odpowiedzialności deliktowej, czyli w ramach naprawienia szkody wywołanej czynem niedozwolonym (art. 444 i 445 k.c.). Określona w art. 444 i 445 § 1 k.c. odpowiedzialność za szkodę majątkową i niemajątkową związaną z uszkodzeniem ciała lub rozstrojem zdrowia powstaje wtedy, gdy szkoda ta (szkoda na osobie) jest normalnym następstwem działania lub zaniechania, z którym ustawa wiąże odpowiedzialność deliktową. Chodzi tu m.in. o szkody, które są normalnym następstwem błędu medycznego popełnionego przy udzielaniu świadczeń zdrowotnych.

Tym samym wbrew stanowisku uprawnionego, z uwagi na możliwość wystąpienia współistniejących przyczyn powstania szkody na osobie, w ocenie Sądu nie można przyjąć, aby w świetle okoliczności faktycznych sprawy roszczenie wskazane we wniosku z dnia 30 stycznia 2020 r. o zabezpieczenie, zostało uprawdopodobnione.

Z uwagi na powyższe, mając również na uwadze termin przedawnienia roszczeń deliktowych oraz datę ich powstania – 4 lutego 2019 r. Sąd oddalił wniosek o wyznaczenie dwutygodniowego terminu do wniesienia pozwu przeciwko Centrum (...) w J..

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 730¹ § 1 i 3 k.p.c. orzeczono jak w sentencji postanowienia.

SSO Łukasz Rodatus